

ȘTIINȚĂ MILITARĂ ȘI COMUNICARE ÎN ERA ȘI CIVILIZAȚIA GEOINFORMAȚIEI

Omenirea a pășit în primul secol al unui nou mileniu. Tot mai multe voci rostesc răspicat sau își lasă vorbele tipărite pentru diagnosticarea situației ei la o nouă răscruce a civilizației. Totodată, îi prevăd intrarea într-o eră a informației. Seva ei va provenii din energia informațională.

Într-o asemenea perspectivă, știința se va simți în largul ei, mai ales pe valurile tripticului pe care îl formează alături de informație și comunicare. Mass-media o vor favoriza și dinamiza mai mult ca oricând.

Știința militară universală contemporană va beneficia de acest context prielnic, pentru a se înnoi și adapta rapid la cerințele câmpului de luptă modern la problematica fascinantă iscată de tehnologiile informatice și electronice de vârf, dar îndeosebi de impactul lor asupra războiului și implicațiile acestora în domeniile securității și apărării.

La rândul său, știința militară românească trebuie să progreseze rapid pe calea modernă a erei informaționale. Făcând abstracție de epoca pasului pe loc în cadența comandată, timp de aproape o jumătate de secol, de regimul anterior (până în 1989), acum știința militară românească trebuie să atace frontal și penetrant “schimbarea paradigmei” propusă de istoricul Thomas Kuhn încă din 1962 (în lucrarea sa *Structura revoluției științifice*), adoptând, ca deviz sugestia soților Heidi și Alvin Toffler (în lucrarea *Război și antirăzboi*), că războiul intră în cel de-al treilea val, în care puterea se va baza pe tehnologia informațiilor. A sosit momentul când trebuie să se implice, să se afirme și să obțină consacrarea în dezbaterile actuală pe teme schimbării paradigmelor în strategie și derulării revoluției în afacerile militare. Pentru vremuri noi revelația și revoluția solicită o nouă paradigmă. Revoluția științifică o fundamentează și o promovează, permițând astfel progresul științei.

Rolul vectorilor informaționali și al mijloacelor de comunicare crește mai mult ca oricând în asemenea condiții, iar războiul informațional este mai rapid decât oricare dintre formele de război. Sateliții și computerele au revoluționat comunicarea. Audio-vizualul au adus-o pe culmea oportunității. Imaginea cu fascinația sa și cuvântul pot fi transmise încă din prima secundă a acțiunii de luptă. De aceea, războiul poate îmbrăca acum și haina “spectacolului live”, vizibil din orice punct al globului.

În asemenea condiții s-ar putea pune întrebarea dacă și-ar mai avea rostul o revistă scrisă? Oricine, furat de mirajul comunicării actuale, ar răspunde prompt: NU. Și totuși, revista este necesară, utilă, eficientă. Mijloacele de comunicare audio-vizuale asigură viteza performantă a fluxului informațiilor, dar pentru revoluționarea și progresul științei aceasta nu este suficientă.

Am pledat și ne-am luptat pentru editarea revistei pentru că își va avea rostul său ca orice produs tipărit, desigur astăzi avantajos, modern, cu ajutorul tehnologiei informatice. Rolul și-l va demonstra singură, dar până atunci să luăm drept argumente aprecierile lui Hugo, valabile și astăzi. Pentru marele Hugo presa este “formidabila locomotivă a gândirii universale”, pentru că tiparul, “furnicarul inteligenței”, este “modul de expresie al umanității care se reînnoiește total, a gândirii care leapădă o formă și îmbracă alta, o totală și definitivă schimbare a pielii șarpelui simbolic, care, de la Adam încoace, reprezintă inteligența”.

Președintele Secției de Știință Militară a Academiei Oamenilor de Știință din România

General locotenent (r) prof. univ. cons. dr. VALENTIN ARSENIE